

การพัฒนาทักษะด้านการเขียนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม
โดยใช้ชุดการเรียนรู้รักการเขียน

THE DEVELOPMENT OF INTERPRETIVE WRITING FOR STUDENT WITH AUTISM
SPECTRUM DISORDER USING A LOVE-WRITING LEARNING KIT

Received: July 31, 2022

Revised: December 12, 2022

Accepted: December 15, 2022

อาพร ตรีสุน¹ และ วันชัย จันทการกุล²

Aporn Treesoon¹ and Wanchai Janthagarngul²

^{1,2}Department of Special Education, Khon Kaen University Demonstration School,
Faculty of Education, Khon Kaen University, Thailand

¹Corresponding author, E-mail: taporn@kku.ac.th

²Corresponding author, E-mail: wanjan@kku.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม ใช้การวิจัยกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว รูปแบบเส้นฐานและการจัดกระทำ (A-B: Baseline and Intervention Design) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยสุ่มแบบเจาะจงคือนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม จากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายการศึกษาพิเศษ เพศชาย อายุ 16 ปี จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ ชุดการเรียนรู้รักการเขียน แบบทดสอบความสามารถด้านเขียน แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์และเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนหลังใช้ชุดการเรียนรู้รักการเขียน ผลการวิจัยพบว่าชุดการเรียนรู้รักการเขียนช่วยพัฒนาทักษะด้านการเขียนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม เรื่องการเขียนเป็นคำ การเขียนเป็นวลี การเขียนเป็นประโยคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนด้วยตนเองได้ถูกต้องมากขึ้นและเขียนได้ด้วยตนเองได้คล่องขึ้น หลังใช้ชุดการเรียนรู้รักการเขียน พบว่ามีคะแนนสูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 31.25

คำสำคัญ: ชุดการเรียนรู้รักการเขียน, สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง, นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม

ABSTRACT

This study used a single-subject design with baseline and intervention designs (A-B) to improve a student's writing ability with an autism spectrum disorder. One student with autism spectrum disorder was purposefully enrolled in this observation. He was a 16-year-old male studying at the Demonstration School, Special Education Division, Khon Kaen University. The

research tools included a love-writing learning kit, a writing ability test, and a learning behavior observation form. The statistical analysis was represented by descriptive information and a pre-test and post-test comparison of the writing ability test. The results showed that intervening with a love-writing learning kit improved the efficiency of his writing skills, including writing words, writing phrases, and writing sentences. This led to assisting him in being more accurate and fluent while writing by himself. Moreover, after using a love-writing learning kit, writing proficiency scores rose on average to 31.25 percent.

Keywords: Love Writing Learning Kit, Visual Supports, Student with Autism Spectrum Disorder

ความเป็นมาของปัญหาการวิจัย

ภาวะออทิซึมสเปกตรัม (Autism Spectrum Disorder) ว่าเป็นความผิดปกติของพัฒนาการเด็กรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัว โดยมีภาวะความบกพร่องอย่างชัดเจน 2 ด้าน คือ ความบกพร่องด้านการสื่อสารทางสังคมและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และความบกพร่องด้านพฤติกรรมซ้ำ ๆ หรือมีความสนใจจำกัด เฉพาะบางเรื่อง และไม่ยืดหยุ่น คู่มือวินิจฉัยและสถิติสำหรับความผิดปกติทางจิต Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders-5th edition: DSM5 (2013) ปัญหาดังกล่าวเป็นตั้งแต่เล็ก ส่งผลให้เกิดข้อจำกัดในการดำรงชีวิต โดยในวัยเรียนที่ต้องเรียนรู้ในห้องเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ จำเป็นต้องมีการสื่อสาร การสร้างสัมพันธภาพ การร่วมกิจกรรมกลุ่ม รวมไปถึงทักษะทางวิชาการ การฟัง พูด อ่าน เขียน คิดวิเคราะห์ ที่ต้องเกิดขึ้นในระบบการศึกษา การพัฒนาภาษาของเด็กเริ่มต้นตั้งแต่แรกเกิด ทักษะทางภาษาที่พัฒนาเป็นลำดับแรก คือ การฟัง ลำดับต่อไป คือ การพูด การอ่าน และการเขียน ด้านการฟังสมองจะทำหน้าที่จำเสียง แยกเสียง เชื่อมโยงภาพกับเสียงที่ได้ยินและเรียนรู้จังหวะของเสียง ด้านการพูดสมองจะเชื่อมโยงจากการฟังและการรับรู้อื่น ๆ เพื่อเลียนเสียงออกมาเป็นคำพูดสื่อความให้เข้าใจ ด้านการอ่านสมองทำหน้าที่เชื่อมโยงสัญลักษณ์หรือพยัญชนะกับเสียงที่รู้จัก ด้านการเขียนเป็นพัฒนาการทางภาษาที่ซับซ้อนที่สุด ต้องอาศัยเครือข่ายเซลล์ประสาทหลายระบบ การประสานสัมพันธ์กันของกล้ามเนื้อเล็ก สายตา มือ การรับรู้ภาษา การใช้ถ้อยคำนำมาร้อยเรียงเป็นประโยค เห็นได้ว่าการเขียนเป็นด้านที่ต้องใช้ทักษะต่าง ๆ มากมายเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา สาวิตรี จันทรโสภา (2559) คนเราไม่สามารถสื่อสารได้ด้วยการพูดตลอดเวลา จำเป็นต้องใช้การเขียนแทนการพูด ซึ่งการเขียนเป็นทักษะการใช้ภาษาที่มีหลายลักษณะอักษรเป็นหลักฐานมั่นคงถาวรถึงผู้รับสาร ด้วยเหตุนี้ การเขียนจึงมีความจำเป็นและสำคัญในฐานะบันทึกสารของผู้เขียน เพื่อถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้ทราบอย่างไม่จำกัดเวลาและสถานที่ นอกจากนี้ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสรรค์ความรู้ ความคิด และถ่ายทอดอารมณ์ผู้อ่าน ดังนั้นผู้เขียนจึงต้องศึกษาและฝึกฝนเป็นอย่างมาก เอกฉันท จารุมณีชน (2556) นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมในโรงเรียนที่มีความบกพร่องด้านการเขียน จะก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสารหรือสื่อความต้องการต่อผู้อื่น การตอบคำถามในชั้นเรียน การร่วมมือ

วารสารวิจัยและพัฒนาศึกษาพิเศษ

ทำกิจกรรมกลุ่ม การวัดระดับความรู้ความสามารถทางวิชาการ จนทำให้นักเรียนทั่วไปไม่ยอมรับและกีดกันให้ออกจากกลุ่ม ส่งผลต่อการสื่อสารทางสังคม ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและอารมณ์ ซึ่งเป็นความบกพร่องหลักของอาการออทิสซึมสเปกตรัม การจะพัฒนานักเรียนที่มีภาวะออทิสซึมสเปกตรัมด้านการเขียนได้นั้น ถือเป็นเรื่องที่ยากและใช้เวลานาน เพราะการเขียนเป็นทักษะการที่ซับซ้อนต้องอาศัยทักษะและกระบวนการอื่น ๆ ประกอบอย่างเป็นระบบ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน กล้ามเนื้อมัดเล็ก กระบวนการคิด การประมวลคำ ทักษะการใช้ภาษาและสื่อต่าง ๆ ผู้ที่เขียนได้ดีจะต้องเป็นผู้ฟังมาก อ่านมาก มีความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ที่กว้างขวาง มีกระบวนการคิดที่ดี ต้องมีทักษะการใช้ภาษาที่ดี จดจำได้ดีจากการปฏิบัติซ้ำ ๆ ด้วยกิจกรรมที่เป็นกิจวัตร ในการจัดการเรียนการสอน เพ็ญแข ลิ้มศิลา (2554) จากที่กล่าวมาผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา การพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีภาวะ ออทิสซึมสเปกตรัม จึงได้พัฒนาชุดการเรียนรู้รักการเขียน (love-writing learning kit) โดยใช้หลักการฝึกเขียนเบื้องต้น มุ่งเน้นที่กลวิธีการรับรู้ผ่านการมอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจทางภาษาก่อน คือการนำรูปภาพและคำศัพท์ที่นักเรียนสนใจและพบในชีวิตประจำวัน มาใช้เป็นสื่อประกอบในการเขียนคำ เพื่อให้เกิดคลังคำศัพท์ในสมอง ฝึกการเขียนเลียนแบบคำ ฝึกการเขียนประสมคำ ฝึกการเขียนร้อยเรียงเป็นประโยค ผ่านการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์และเทคนิคการเสริมแรงทางบวก เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนที่มีภาวะออทิสซึมสเปกตรัมให้สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์ ความรู้สึกได้ตรงตามสถานการณ์และมีความมั่นใจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนของนักเรียนที่มีภาวะออทิสซึมสเปกตรัม ด้วยชุดการเรียนรู้รักการเขียน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนที่มีภาวะออทิสซึมสเปกตรัมเพศชาย อายุ 16 ปี ที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่ามีภาวะออทิสซึมสเปกตรัม ได้รับความยินยอมในการเก็บข้อมูลจากผู้ปกครอง โดยสนทนาได้ตอบกับคนอื่นได้ มีข้อจำกัดในการสนทนาได้แก่ พูดเฉพาะเรื่องที่ตนเองสนใจและขาดปฏิสัมพันธ์ในการเริ่มต้นพูดกับผู้อื่น ลักษณะการเขียนตัวหนังสือมีปัญหาคือ ตัวโตและเขียนเรียงชิดกันมาก ซึ่งยากต่อการอ่านและไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์และประโยคต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น : การสอนด้วยชุดการเรียนรู้รักการเขียน (love-writing learning kit)

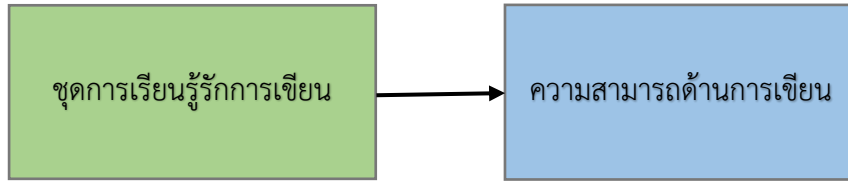
ตัวแปรตาม : ความสามารถด้านการเขียน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่มีภาวะออทิสซึมสเปกตรัม ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยชุดการเรียนรู้รักการเขียน มีทักษะด้านการเขียนที่สูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

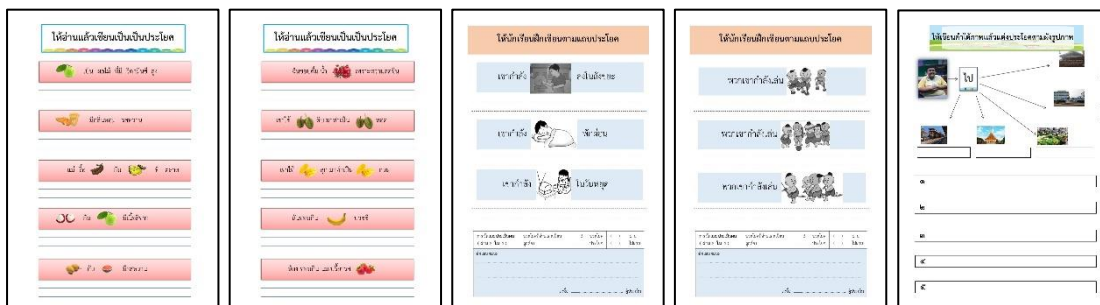
วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิจัยกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single Subject Experimental Design) รูปแบบเส้นฐาน และการจัดกระทำ (A-B: Baseline and Intervention Design) เป็นการทดลองที่มี 2 ระยะ คือระยะเส้นฐาน (A) และระยะการจัดกระทำ (B) โดยทำการวัดพฤติกรรมตลอดระยะเวลาทั้ง 2 ระยะ (ผดุง อารยะวิญญู, 2552) ศึกษาผลการใช้ชุดการเรียนรู้ รักการเขียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการเรียนรู้รักการเขียน จำนวน 4 ชุด ประกอบด้วย บัตรรูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค แบบฝึกหัด/ใบงาน ที่เน้นการนำรูปภาพมาประกอบตามชุดการเรียนรู้
2. แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียน แบ่งออกเป็น 4 ชุด
 - 2.1 การเขียนเป็นคำหมวดอาหาร จำนวน 20 ข้อ
 - 2.2 การเขียนเป็นคำหมวดผลไม้ จำนวน 20 ข้อ
 - 2.3 การเขียนเป็นวลี จำนวน 20 ข้อ
 - 2.4 การเขียนเป็นประโยค จำนวน 20 ข้อ
3. แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้

ภาพที่ 1 ภาพตัวอย่างชุดการเรียนรู้รักการเขียน (love-writing learning kit) และแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียน

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

ระยะที่ 1 ศึกษาบริบท

1. ศึกษาความต้องการจำเป็นในการใช้ชุดการเรียนรู้รักการเขียน (love-writing learning kit) แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียน แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้วยวิธีวิเคราะห์เอกสารและสนทนากลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. ตรวจสอบเนื้อหา การวางแผน การสร้างกิจกรรม การจัดระเบียบวิธีการสอน และการใช้วิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับกิจกรรมดำเนินการตามชุดการเรียนรู้รักการเขียน (love-writing learning kit)

ระยะที่ 2 สร้างและพัฒนาชุดการเรียนรู้

1. สร้างชุดการเรียนรู้ รักการเขียน สร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียน สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพสมัครจำนวน 3 ท่านตรวจสอบ หากคุณภาพเครื่องมือความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยทุกข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 - 1.00
2. ดำเนินการแก้ไขรายละเอียดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
3. จัดทำชุดการเรียนรู้ รักการเขียน รูปแบบสมบูรณ์ ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ การเขียนเป็นคำ หมวดอาหาร, การเขียนเป็นคำ หมวดผลไม้, การเขียนเป็นวลีและการเขียนเป็นประโยค

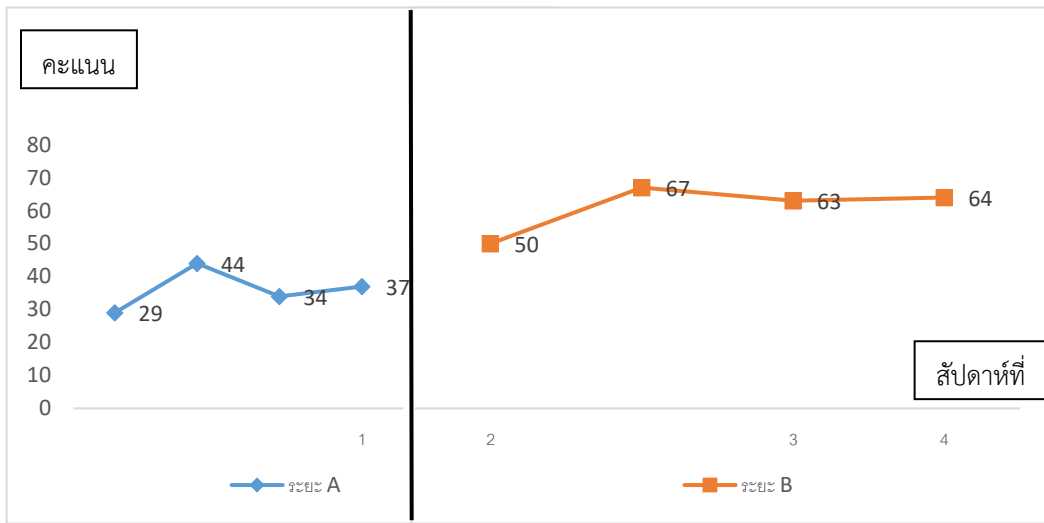
การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเมินความสามารถทักษะการเขียนด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียน **ระยะเส้นฐาน (A)** ก่อนการใช้ชุดการเรียนรู้รักการเขียน (love-writing learning kit) จำนวน 4 ชุด แบบมาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale 4 ระดับ ได้แก่ การเขียนได้โดยการคัดลอก = 1 คะแนน, การเขียนเองได้บางส่วน = 2 คะแนน, การเขียนเองได้ถูกต้อง = 3 คะแนน, การเขียนเองได้คล่อง = 4 คะแนน
2. สอนและเก็บข้อมูลด้วยชุดการเรียนรู้ รักการเขียน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน จำนวน 4 ชุด มีทั้งหมด 14 แผนการเรียนรู้ ระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ ๆ ละ 5 วัน ครั้งละ 50 นาทีรวม เป็นระยะเวลาในการทดลอง 20 วัน บันทึกผลการเรียนรู้และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยมีผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้บันทึกข้อมูล
3. ประเมินความสามารถทักษะการเขียนแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียน **ระยะการจัดกระทำ (B)** หลังการใช้ชุดการเรียนรู้ รักการเขียน (love-writing learning kit) จำนวน 4 ชุด แบบมาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale 4 ระดับ ได้แก่ การเขียนได้โดยการคัดลอก = 1 คะแนน, การเขียนเองได้บางส่วน = 2 คะแนน, การเขียนเองได้ถูกต้อง = 3 คะแนน, การเขียนเองได้คล่อง = 4 คะแนน
4. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ ขณะใช้ชุดการเรียนรู้รักการเขียน (love-writing learning kit)
5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานหาค่าเฉลี่ยความถี่พฤติกรรมซ้ำ ๆ ของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมตลอดระยะเวลาการทดลอง และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมซ้ำ ๆ ของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้ชุดการเรียนรู้รักการเขียน (love-writing learning kit) จำนวน 4 ชุด ได้แก่ 1) การเขียนเป็นคำ หมวดอาหาร, 2) การเขียนเป็น คำหมวดผลไม้, 3) การเขียนเป็นวลี และ 4) การเขียนเป็นประโยค ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกความถี่ของพฤติกรรมการเขียน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ สรุปผลการสังเกตได้ดังแสดงผลในภาพที่ 2

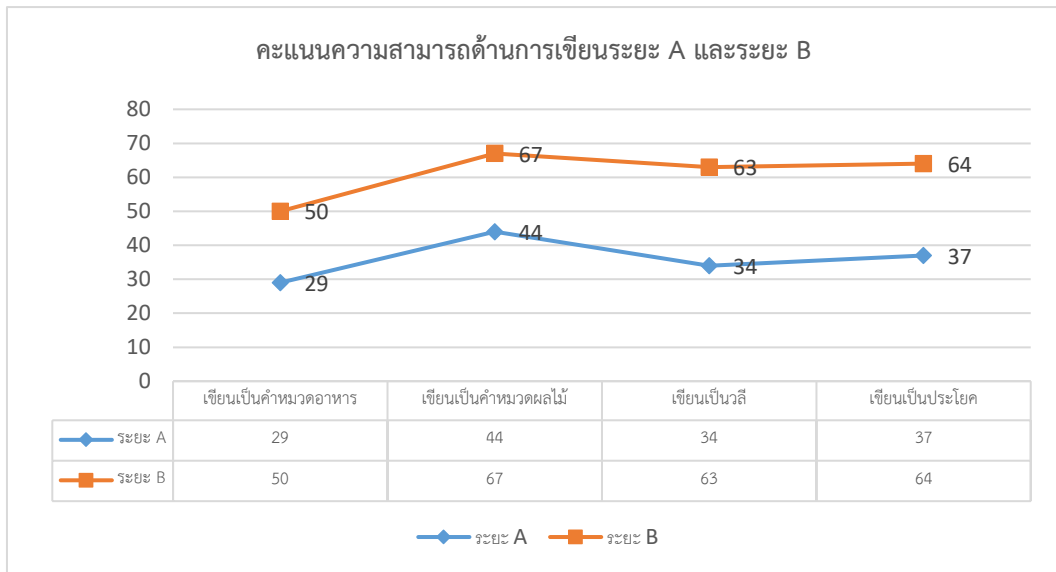
ภาพที่ 2 คะแนนความสามารถของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมด้านการเขียน ระยะ A และระยะ B

ผลการวิเคราะห์ตามภาพที่ 2 ปรากฏว่า ค่าคะแนนความสามารถด้านการเขียน ซึ่งผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ มีผลในแต่ละระยะดังนี้ ผลการสังเกตใน**ระยะเส้นฐาน A** พบว่ามีค่าคะแนนความสามารถด้านการเขียน ด้านที่ 1 การเขียนเป็นคำ หมวดอาหาร มีค่าคะแนน 29 คะแนน, ด้านที่ 2 การเขียนเป็นคำ หมวดผลไม้ มีค่าคะแนน 44 คะแนน, ด้านที่ 3 การเขียนเป็นวลี มีค่าคะแนน 34 คะแนน, ด้านที่ 4 การเขียนเป็นประโยค มีค่าคะแนน 37 คะแนน ส่วนใน**ระยะการจัดกระทำ B** พบว่ามีค่าคะแนนความสามารถด้านการเขียน ด้านที่ 1 การเขียนเป็นคำ หมวดอาหาร มีค่าคะแนน 50 คะแนน, ด้านที่ 2 การเขียนเป็นคำ หมวดผลไม้ มีค่าคะแนน 67 คะแนน, ด้านที่ 3 การเขียนเป็นวลี มีค่าคะแนน 63 คะแนน, ด้านที่ 4 การเขียนเป็นประโยค มีค่าคะแนน 64 คะแนน

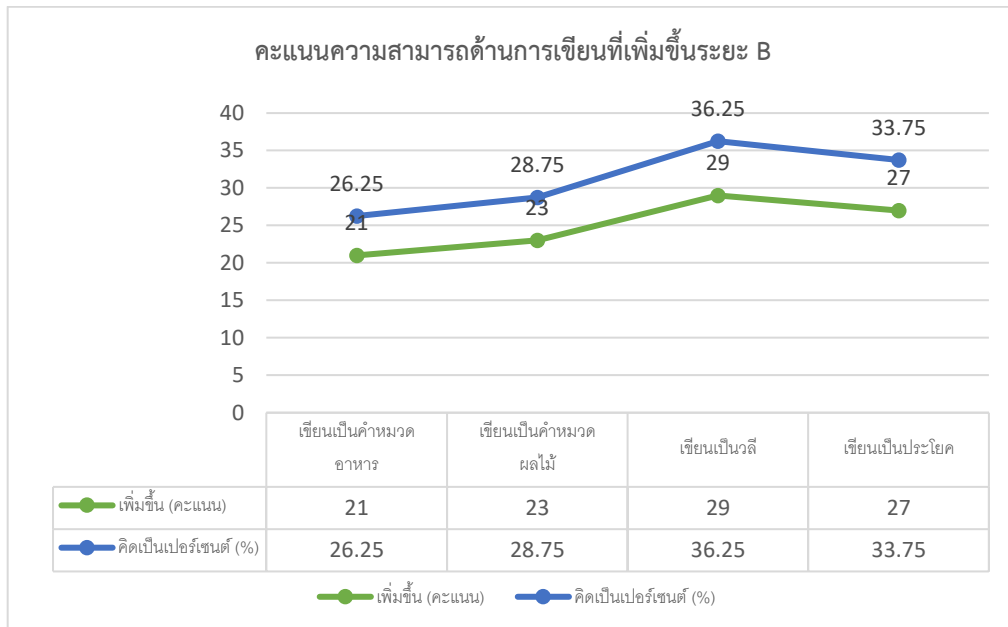
วารสารวิจัยและพัฒนาศึกษาพิเศษ

ภาพที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมด้านการเขียน ระยะ A และ ระยะ B

ผลการวิเคราะห์ตามภาพที่ 3 ปรากฏว่า ความสามารถในการเขียน **ระยะ A** คะแนนต่ำสุดคือการเขียนเป็นคำ หมวดอาหาร (29 คะแนน) คะแนนสูงสุดคือ การเขียนเป็นคำ หมวดผลไม้ (44 คะแนน) ความสามารถในการเขียน **ระยะ B** คะแนนต่ำสุดคือการเขียนคำ หมวดอาหาร (50 คะแนน) สูงสุดคือ การเขียนคำ หมวดผลไม้ (67 คะแนน) โดยรวมและรายด้าน **ระยะ B** สูงขึ้นทุกรายการ

ภาพที่ 4 คะแนนความสามารถนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมด้านการเขียนที่เพิ่มขึ้น ระยะ B

ผลการวิเคราะห์ตามภาพที่ 4 เปรียบเทียบความสามารถในด้านการเขียนของนักเรียนระดับที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม พบว่า **ระยะ B** ที่ได้รับการฝึกด้วยชุดการเรียนรู้ รักการเขียน มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นทุกรายการ ด้านที่ 1 การเขียนเป็นคำ หมวดอาหาร มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้น 21 คะแนน (26.25%) ด้านที่ 2 การเขียนเป็นคำ

วารสารวิจัยและพัฒนาศึกษาพิเศษ

หมวดผลไม้ มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้น 23 คะแนน (28.75%), ด้านที่ 3 การเขียนเป็นวลี มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้น 29 คะแนน (36.25%), ด้านที่ 4 การเขียนเป็นประโยค มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้น 27 คะแนน (33.75%) โดยด้านที่ได้คะแนนเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ ด้านที่ 3 การเขียนเป็นวลี และด้านที่เพิ่มขึ้นน้อยที่สุดคือ ด้านที่ 1 การเขียนเป็นคำ หมวดอาหาร

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถกล่าวได้ว่า เดิมทีนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมให้ความสนใจเฉพาะเรื่องตลับเทป (compact cassette) ชอบพูดและเขียนชื่อเพลงลงในสมุด โดยเขียนหน้าละ 1 ชื่อเพลงเท่านั้น ลักษณะตัวหนังสือตัวโตและเขียนเรียงชิดติดกัน อ่านค่อนข้างยาก ไม่ค่อยให้ความสนใจในการสนทนาเรื่องอื่น ๆ หลังได้รับการพัฒนาด้านการเขียน โดยใช้สื่อกลวิธีผ่านการมอง (visual supports) ผ่านชุดการเรียนรู้รักการเขียน (love-writing learning kit) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยมีแบบฝึกหัด ใบงาน บัตรภาพ บัตรคำที่เน้นให้มีรูปภาพในชีวิตประจำวันประกอบ สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีการสื่อสารกันมากขึ้น แต่ยังไม่ค่อยเริ่มต้นการสนทนาสื่อสาร ให้ความสนใจในบัตรภาพ คำศัพท์ ยินยอมที่จะออกเสียงคำศัพท์ บอกลักษณะของอาหารและผลไม้ รวมไปถึงขยายความที่มีการเชื่อมโยงประโยค ในรูปของถ้อยคำที่มีเนื้อความสมบูรณ์ ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วนคือ ภาคประธานและภาคแสดง ลักษณะของการเขียนมีการเขียนคำศัพท์ วลี ประโยค อื่น ๆ นอกเหนือจากการเขียนชื่อเพลง ขนาดตัวอักษรยังไม่สามารถปรับขนาดให้เหมาะสมและเว้นช่องตัวอักษร ยังเป็นการเขียนตัวโตและเรียงชิดติดกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สมพร หวานเสร็จ (2552) ที่กล่าวไว้ว่า การใช้ภาพจะช่วยให้คุณคลอเคลียติดใจโลกได้ดี คือ การใช้ภาพจะช่วยให้คุณปฏิบัติตามกฎได้ถูกต้อง เข้าใจว่าเขาถูกคาดหวังให้ทำอะไร รู้ว่าเหตุการณ์อะไรจะเกิดขึ้นกับเขาในแต่ละวัน เข้าใจว่าจะทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมจำนวนมากเรียนรู้ได้ดีที่สุดจากภาพ เช่น ถ้าเขาสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นต้องการให้เขาทำ เขาสามารถปฏิบัติตามได้เช่นเดียวกับเด็กอื่น ๆ และเมื่อเด็กไม่เข้าใจ เด็กจะไม่ปฏิบัติตามกฎ คำสั่ง เด็กอาจกรีดร้อง เดินหนีหรือทำอย่างอื่นที่เขากำลังทำอยู่ สำหรับชนิดของสื่อ visual supports ที่ผู้วิจัยใช้ได้แก่ ตารางภาพ การให้ข้อมูลโดยภาพ แบบตรวจสอบรายการหรือการจัดการโดยภาพ และทักษะทางสังคม ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้ภาพที่นักเรียนจำเป็นในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดความมั่นใจในการร่วมทำกิจกรรม ได้รับรางวัลเป็นการเสริมแรงเมื่อทำกิจกรรมสำเร็จ รูปแบบการเขียนประโยคโดยประยุกต์ใช้กลวิธีการรับรู้ผ่านการมองจึงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Schwartz & Doehring, (1976) ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ 2 ถึงระดับ 6 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำยาก พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปภาพที่มีความหมาย มีแนวโน้มของการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา Grandin (2002) กล่าวสรุปว่าจุดแข็งของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม คือ ด้านรูปธรรม ความคิด ความจำและความเข้าใจความสัมพันธ์ของภาพโดยการมอง นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมส่วนใหญ่เป็น visual thinker คือ คิดเป็นภาพ ไม่คิดเป็นภาษา ความคิดของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมเหมือนกับ video ที่ฉายอยู่ในความคิดคำนึงรูปภาพจะ

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

เป็นภาษาแรก ส่วนภาษาพูดเป็นภาษาที่สอง หากนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมเข้าใจหลักทางภาษา จะสามารถพัฒนาต่อยอดไปใช้ทักษะการเขียนได้ รุจิรา ครุฑธาพันธ์ (2561) ศึกษาชนิดและโครงสร้างประโยคที่เด็กออทิสติกไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ในการเขียนประโยค พบว่า เด็กออทิสติกเขียนประโยคโดยใช้ประโยค 3 ชนิด ประโยคความเดียวพบมากที่สุด รองลงมาคือ ประโยคความรวม และประโยคความซ้อนตามลำดับ สอดคล้องกับการศึกษานี้ที่พบว่าทักษะการเขียนเป็นคำหมวดผลไม้ นักเรียนเขียนได้มากที่สุด พรภาพพร อ่วมเจริญ (2556) ศึกษาการเปรียบเทียบการพูดและการเขียนจากการเล่าเรื่องของเด็กออทิสติก พบว่า ด้านการใช้คำ วลีและประโยคและด้านการวิเคราะห์สัมพันธ์สาร พบว่าการเขียนเล่าเรื่อง มีการใช้โครงสร้างประโยคสามัญ การเชื่อมโยงคำศัพท์ และการอ้างอิง สอดคล้องกับการศึกษานี้ที่รูปแบบการเขียนเป็นประโยคที่นักเรียนสามารถเขียนได้ดีคือการเขียนประโยคสามัญที่มี ประธาน กริยา กรรม

การพัฒนาด้านการเขียนนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม ผู้วิจัยเห็นว่าสื่อที่ใช้ชั้นมีความสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจอยากเรียนรู้ โดยใช้สื่อกลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นคือ ชุดการเรียนรู้รักการเขียน (love-writing learning kit) เน้นการใช้สัญลักษณ์ รูปภาพ และคำศัพท์ ฝึกการพูดออกเสียงจดจำคำศัพท์ พูดเป็นประโยคแล้วเขียนคำศัพท์ วลี ประโยค โดยเลือกลำดับจากสิ่งนี้นักเรียนชอบ จนถึงสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว มีการเสริมแรงทางบวก รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมให้มีสิ่งเร้ารบกวนน้อยที่สุด ดังนั้นการใช้สื่อกลวิธีการเรียนรู้ผ่านการมอง ชุดการเรียนรู้รักการเขียน ถือเป็นอีกหนึ่งแนวทางที่มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ด้านการเขียนของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรต้องมีการแจ้งลำดับกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน กำหนดจัดเตรียมสภาพแวดล้อมให้พร้อมต่อการเรียนรู้ ลดการรบกวนในทุกรูปแบบให้มากที่สุด
2. สภาพความพร้อมของผู้เรียน ควรมีการปรับสภาพอารมณ์ผู้เรียนให้พร้อมต่อการเรียน และด้วยภาวะของออทิซึมสเปกตรัม ผู้สอนควรมีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย ในการจัดการกับผู้เรียนที่มีพฤติกรรมในลักษณะต่าง ๆ โดยเฉพาะการเสริมแรงทางบวก
3. เพื่อให้การวิจัยมีความสมบูรณ์และเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มเป้าหมายให้สอดคล้องต่อจำนวนตัวอย่างตามสถิติที่กำหนดไว้

ข้อจำกัด

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม ที่มีระดับอาการที่ต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนอย่างมาก (Requiring very substantial support) ที่มีพื้นฐานด้านการเขียน ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายการศึกษาพิเศษ มีจำนวนน้อย การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เข้าเกณฑ์ จึงมีจำนวนจำกัด ดังนั้นจึงต้องเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิเคราะห์ตัวแปรและขนาดตัวอย่าง

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

บรรณานุกรม

- ผดุง อารยะวิญญู. (2552). *การวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว*. นครปฐม : I.Q. Book Center.
- พรสวรรค์ อ่วมเจริญ. (2556). *การเปรียบเทียบการพูดและการเขียนจากการเล่าเรื่องของเด็กออทิสติก*.
วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เพ็ญแข ลิ้มศิลา. (2554). *ออทิสซึมในประเทศไทยจากตำราสู่ประสบการณ์. เอกสารประกอบการ
ประชุมวิชาการระดับชาติ เรื่อง ครู หมอ พ่อแม่ : มิติแห่งการพัฒนาศักยภาพบุคคลออทิสติก*. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รุจิรา ครุฑธาพันธ์. (2561). ลักษณะทางวากยสัมพันธ์และการสะกดคำในการเขียนของเด็กออทิสติกไทย ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารภาษาและภาษาศาสตร์*, 36(2), 20-40
- สมพร หวานเสีจ. (2552). *การพัฒนาศักยภาพบุคคลออทิสติก โดยใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง*.
ขอนแก่น: คลังนาวิทยา.
- สาวิตรี จันทโรสภา. (2559). *การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครราชสีมา.
- เอกฉันท จารุเมธีชน. (2556). ทักษะการเขียน. *วารสารธรรมทรรศน์*, 13(3), 17-27
- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders
(5th ed.)* Washington, DC.
- Grandin, T. (2002). *Teaching Tips for Children and Adults with Autism*. Retrieved
11 September 2022, from: <https://www.iidc.indiana.edu/irca/articles/teaching-tips-for-children-and-adults-with-autism.html>
- Schwartz, S. & Doehring, D G. (1976). *A Developmental Study of Children's Ability to Abstract
Spelling Patterns*. [Washington, D.C.]: Distributed by ERIC Clearinghouse,
<https://eric.ed.gov/?id=ED137839>